

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobkyně: **H. F., narozena x,**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2016, č. j. x,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2016, č. j. x, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou osobně dne 7. 9. 2016 u Okresního soudu v Nymburce a postoupenou Krajskému soudu v Praze jako soudu věcně příslušnému domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2016, č. j. x (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 28. 6. 2016, č. j. x (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 212/2016 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) k žádosti žalobkyně ze dne 4. 5. 2016 na základě závěrů posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nymburk (dále jen „OSSZ“) ze dne 21. 6. 2016 rozhodla o tom, že žalobkyně není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.
- 2 Žalobkyně se dožadovala přezkoumání jejího zdravotního stavu, protože má za to, že jej posudkoví lékaři nesprávně vyhodnotili. Vedle lehkého funkčního postižení v důsledku bolestivého syndromu páteře je pro žalobkyni dalším velice nepříjemným zdravotním

postižením inkontinence, k níž jí ústně posudkový lékař sdělil, že „*na inkontinenci může dostat invalidní důchod III. stupně*“. Podle lékařských zpráv lze inkontinenci řešit farmakologicky, snížením váhy či užíváním inkontinenčních pomůcek, žalobkyně však váhu snížila již o 19 kg, bere léky a únik moči neustále přetrvává, přičemž neustoupil ani přes provedený chirurgický zákrok. Žalobkyně poukazuje na položku 1b oddílu A kapitoly XIV přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a má za to, že vzhledem k inkontinenci by měla být hodnota poklesu její pracovní schopnosti podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšena o 25 – 35 %.

- 3 Žalovaná ponechala rozhodnutí ve věci samé na úvaze soudu s přihlédnutím k závěrům provedeného důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 589/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 47/2016 Sb. (dále jen „organizační zákon“). Jinak odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádřila přesvědčení, že žalobcův zdravotní stav byl posudkovými lékaři plně posouzen.
- 4 V průběhu jednání žalobkyně setrvala na podané žalobě. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
- 5 Soud ze správního spisu zjistil, že dne 4. 5. 2016 byla se žalobkyní na OSSZ sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu od data skončení výplaty nemocenské. Posudkový lékař OSSZ v posudku ze dne 21. 6. 2016 na základě jednání, jež se žalobkyně osobně zúčastnila, zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře a lékařských zpráv dalších odborných lékařů dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně trvale poklesla o 30 % v důsledku lehkého funkčního postižení bolestivým syndromem celé páteře s poruchou dynamiky a statiky páteře, skoliózou, zbytkovým kořenovým drážděním střídavě pravé a levé dolní končetiny, které zhodnotil podle položky 1b oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity na horní hranici intervalu 20 % poklesem pracovní schopnosti a tuto hodnotu dále navýšil o dalších 10 procentních bodů podle ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity s ohledem na souběžná zdravotní postižení přetrvávající inkontinencí i po zavedení transobturatorní pásky, laparoskopickou aplikací žaludku, nevýrazným poškozením nervů a poškozením chrupavky pravé česky.
- 6 S odkazem na závěr posudku lékaře OSSZ žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 28. 6. 2016, jímž žádost o přiznání invalidního důchodu zamítla s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti pouze o 30 %. Žalobkyně toto rozhodnutí napadla námitkami, v nichž argumentovala obdobně jako v nyní podané žalobě a popisovala své zdravotní obtíže, které jí brání nastoupit po skončení pracovní neschopnosti do jejího zaměstnání dělnice u výrobní linky ve sterilním provozu.
- 7 Dne 3. 8. 2016 proběhlo za přítomnosti žalobkyně jednání před posudkovou lékařkou žalované, která následně zpracovala posudek, v němž se plně shodla s posudkovým lékařem OSSZ. Doplnila, že u žalobkyně nejsou přítomny příznaky odpovídající středně těžkému či těžkému funkčnímu postižení ve smyslu položek 1c či 1d oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pokud jde o namítanou inkontinenci, tu lze podle posudkové lékařky řešit farmakologicky, snížením váhy či používáním inkontinenčních pomůcek. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 12. 8. 2016, jež žalobkyně převzala dne 17. 8. 2016, námitky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity.

- 8 Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
- 9 Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně doplnil dokazování o posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 27. 6. 2017, která po osobním vyšetření žalobkyně odbornou lékařkou z oboru neurologie a po rozboru předložených lékařských zpráv včetně zpráv předložených u vyšetření uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí trpěla žalobkyně chronickým bolestivým syndromem celé páteře s poruchou statodynamiky, kořenovým drážděním střídavě s postižením obou dolních končetin a toho času již i s projevy oslabení svalové síly a hybnosti pravé dolní končetiny, k čemuž se dále přidružily lehké poškození nervů dolních končetin, oboustranná artróza kyčelních kloubů III. stupně se známkami poškození chrupavky, blokace křížovokyčelního skloubení a léčená významná nadváha. Vedle toho žalobkyně trpí již neléčitelnou významnou močovou inkontinencí, oslabenou činností štítné žlázy a neurotickými potížemi. Toto postižení posudková komise podřadila na rozdíl od předchozích posudkových lékařů pod položku 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a stanovila pokles pracovní schopnosti mírně nad dolní hranici vyhláškou stanoveného rozmezí, tj. ve výši 35 %, v důsledku čehož již hodnocení dále nenavyšovala podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky. Vycházela přitom především ze zpráv ošetřující lékařky a odborného neurologa z května 2016, dokládajících již v té době nárůst bolestí páteře a kyčelních a křížovokyčelních kloubů s důsledkem v podobě výrazně zhoršené tolerance fyzické zátěže s nutností šetření a omezení vynucených poloh, prochlazení, dlouhého přecházení nebo zátěže spojené se zvedáním a přenášením břemen. Datum vzniku invalidity I. stupně pak bylo zvoleno na základě lékařského nálezu neurologa ode dne 24. 5. 2016.
- 10 S ohledem na uvedené závěry posudku Posudkové komise MPSV v Praze, v nichž soud neshledal žádné zjevné vady (naopak hodnotí posudek jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů), soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila obsah lékařského nálezu neurologa ze dne 24. 5. 2016 a zprávu ošetřující lékařky ze dne 30. 5. 2016. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
- 11 V navazujícím řízení žalovaná bude povinna mezi podklady svého rozhodnutí přihlédnout i k posudku Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 27. 6. 2017 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
- 12 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady v řízení nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. září 2017

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce

Za správnost:
B. K.